

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2517/2019
05.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божицара Вујичића, Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жаклина Митровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 333/2019 од 01.03.2019. године, у седници од 05.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 333/2019 од 01.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 333/2019 од 01.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 3343/17 од 28.11.2018. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да за тужиоца уплати припадајуће доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за период од јуна 2013. године закључно са новембром 2015. године, по стопи и основицама које важе на дан уплате, на износе од по 42.723,00 динара. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 32.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 333/2019 од 01.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, законски заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, о праву тужиоца и висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог лица да послодавац уплати доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. С обзиром на наведено, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може изјавити, у смислу члана 404. ЗПП. Из изнетих разлога одучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 14.07.2017. године, тужилац је тражио уплату доприноса обавезног осигурања за период од јула 2013. године, закључно са новембром 2015. године, на износе од по 42.723,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић